

REPRESENTACIÓ DEN CAMESTORTES

Algaida, 17 de febrer de 2007

personatges

Comitiva de familiars (no parlen)

Arruals acompanyants den Camestortes (no parlen)

Pare den Camestortes

Mare den Camestortes

Arrual Major

Jutge

Fiscal

Carnaval

escenografia

Munt de papers: Sumari

Llibrot del jutge

Balança. Maça del jutge

Taules, cadires i bancs

PRIMERA PART

Introducció general

(Entra a l'escenari la comitiva de familiars, seguida del pare i de la mare. Quan s'han assegut, entra en Camestortes escoltat per dos arruals, que el menen del braçet. Quan fa l'entrada en Camestortes, tot són espants dels familiars que es posen a plorar, sobretot la mare que fa una vertadera escena melodramàtica. Seguidament entra l'Arrual Major seguit del Fiscal, amb un posat més estirat que un sou de funcionari.

A continuació entra el Carnaval i amb molta parsimònia se situa al mig de l'escenari).

CARNAVAL:

I

Permeteu que me present:

Jo som el rei Carnaval,
un monarca excepcional
d'ençà des meu naixement.

Tenc un domini potent
damunt tothom desflessat,
gent de gran integridat
que fa bulla, bauxa i festa
(i) sobretot fa sa gran gesta
d'exercir sa llibertat.

II

Com que són es Darrers Dies
fins Algaida jo he arribat
i amb molta severitat,
fora patir de manies,
jutjarem ses dolenties
(tot quan mos ha succeït).
Perquè estic ben entristit
de ses desgràcies tan fortes
que culpa den Camestortes
aquest any tots hem patit.

III

Com que hi ha molta de gent,
sa benvinguda vull dar
an es públic assistent
que heu vengut a escolar.
Així és que dic ben rabent
perquè avui estic de bones:
Siau benvinguts senyors,
senyores, amos, madones
i es que no fan coneixerdor (+1)
si són homos o són dones.

IV

Benvenguts tots, nins i nines,
fadrins, fadrines, casats,
separats i divorciats,
mallorquins i mallorquines.
Com un roser sense espines,
amb “talante” de ministre
perquè no som gens racista,
salud també es forasters
i an es quatre “esterengers”
que jo ja conec de vista.

V

I ara vull recomanar
a tota sa concurrènci'
que faceu molt de silenci
perquè ja hem de començar
lo que heu vengut a escoltar
amb molta de simpatia.
No allargam més s'agonia:
Ja mos trobam a ses portes
de jutjar en Camestortes
amb molta categoria.

VI

I vull dir, per acabar,
an es bons espectadors:
Tots ets que avui feim d'actors
ses graci's vos volem dar.
I a ses persones que hi ha,
no vos faceu ses estretes.
Si voleu esser condretes,
ben vives i intel·ligents,
en 'cabar feis-nos contents
unes FORTES MAMBELLETES!

I a continuació: senyores i senyors, amos i madones, fadrins i fadrines, aixecau-vos i feis gran silenci que ara, amb gran solemnitat, entrarà en escena es Jutge per donar inici an es Judici den Camestortes.

(Entra es Jutge i tothom en escena es posa dret.)

SEGONA PART

Introducció al Judici

(El jutge duu un grossíssim llibrot davall el braç. Figura que és un llibre de lleis. El col·loca damunt la taula i s'asseu a la cadira. Fa un gest amb la mà donant a entendre que els assistents al judici es poden asseure).

JUTGE: Aquest magne tribunal s'ha reunit per jutjar i condemnar aquest homo (assenyala amb el dit en Camestortes) de totes quantes desgràcies, desventures i adversitats han succeït a sa vila d'Algaida. Ell és culpable de tot i així ho demostrarem. En aquest sumari (assenyala un munt de papers que hi haurà damunt la taula) hi ha escrites totes ses acusacions. Arrial, procediu a començar es judici.

MARE: (Plorant desconsolada) Però si ell no ha fet res! Ai, pobre fillet meu (tots els familiars ploren).

JUTGE: (Autoritari) Silenci! Ja tendrem temps de xerrar i plorinyar quan haguem condemnat i executat aquesta lacra de sa societat que té per nom Camestortes. Au,

Arrual, que comenci es procés.

ARRUAL major: (Amb to solemne). Algaida, dia 17 de febrer de l'any de nostro senyor de dos mil set. Compareix davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i de sa mare, acusat d'horribles crims, faltes, infàmies, malifetes i altres monstruositats i atemptats que, seguidament, explicarem. (Pausa). I ara demanamare: ¿Qui jutjarà en Camestortes?

JUTGE: Jo, es gran Jutge Patutge, en nom de sa justícia.

ARRUAL major: ¿Qui l'acusaà?

FISCAL: Jo, es Fiscal General, en nom des ministeri fiscal.

ARRUAL major: ¿Qui el defensarà?

PARE: Jo, son pare, en nom de ... (dubte) son pare...

MARE: (Interrompent el seu home, plorant). I jo, que som sa seva mareta, que té una pena molt grossa.... ¡Ai pobre fill meu, pobre fill meu!

ARRUAL major: Si és així, que així sigui. Pot començar es judici sumaríssim contra en Camestortes. (Dóna la paraula al jutge). Senyor Jutge...

TERCERA PART

El Judici

ESCENA I

[L'oratge]

JUTGE: (Molt solemne). Que comenci es procés. (Al fiscal).
Senyor Fiscal, principiau...

FISCAL: (Al jutge, fent-li una capada) Amb la vènia... (A l'acusat, contundent) Camestortes, t'acús de ser es culpable des canvi climàtic!

PARE: (Sorprès. Anava a protestar per rutina, però s'atura).
Ah! Ja anava a protestar! (Sospirant) Em pensava que volíeu acusar es meu fill que no plou... (Ho aclareix). Com que sempre començau es judici parlant des temps.

FISCAL: Idò, d'això es tracta! En Camestortes és es culpable que es temps meteorològic vagi girat: que a s'hivern faci calor i a s'estiu fred!

PARE: És vera que es temps està loco (la Mare diu que sí amb el cap), però no és culpa den Camestortes (la Mare diu que no amb el cap) sinó de sa humanitat en general

(la Mare diu que sí amb el cap).

FISCAL: (Que s'ha enfadat. Amb molta fúria, apuntant-lo amb el dit, exhibint-se. La Mare s'ha anat retgirant a cada crit del fiscal). Mentida! Ell és es qui contamina! Ell és es qui amb sa seva dolentia ha fet canviar ses estacions!

PARE: Això és ser catastrofista!

MARE: (Que fins al moment s'havia contingut. Molt enfadada, encara que com que és analfabeta no sap ben bé que vol dir "catastrofista"). Això, això! Sou un catastrofista pudent! (Se posa a plorar).

PARE: En Camestortes és innocent. Es qui té sa cupa que es temps vagi tan girat és en Joanet, s'homo des temps d'IB3, que fa falses prediccions només per fotre.

MARE: (Plorant, referint-se al Sr. Joan Barceló) Saps que ho és de polissó, en Joanet.

FISCAL: Jo ho sé bé, que ho és, polissó, però ara no discutim això. Acusam en Camestortes de què no plogui i de què no faci fred; i també an es mateix temps l'acusam que plogui massa i que faci massa fred... i que faci massa calor.

PARE: Però és que l'acusau de tot. Li donau sa cupa de tot lo que passa.

FISCAL: (Cofoi) Així és!

PARE: Idò sou com en Rajoy, que dóna sa cupa a en Zapatero de tots es mals d'Espanya.

JUTGE: Silenci! No permetré que utilitzeu el nom de "Mariano" en va. En Rajoy és un homo cabal que mereix es màxim de respecte i admiració.

FISCAL: Molt ben dit, senyor Jutge!

MARE: (Plorant) Sí, pot ser que sigui cabal, però tot lo dia està enfadat, com si s'hagués enganxat qualque cosa amb sa cremallera.

JUTGE: (Molt enfadat. Enèrgic) Silenci! Si hi vol estar, en Rajor, té tot es dret d'estar enfadat. (Passant a un altre cosa). Senyor Fiscal, ja n'hi ha prou d'aquest tema, passau a una altra acusació.

ESCENA 2

[Algaida i el trànsit. Algaida i les merdes. Dos força temes recurrents]

FISCAL: (Al jutge) Amb la vènia, senyor Jutge. Camestortes t'acús de ser es culpable que a Algaida hi hagui tantes de merdes de ca per damunt ses «'ceres».

PARE: Això, senyor Jutge, no és cupa den Camestortes, sinó de sa poca educació dets amos i madones que treuen a passejar es cans.

MARE: (Plorant) Sí, es cans i ses cusses!

FISCAL: En Camestortes incita que es cans fagin ses seves feines per damunt ses «'ceres» propiciant un potencial perill pes vianants.

PARE: (Que no ha entès res. La Mare, evidentment, tampoc).
Què? No vos entenc!

FISCAL: Vull dir que ses merdes a més de lletges, poc higièniques, incíviques i qualcuna de moooolt grossa, són perilloses perquè, com desgraciadament ja ha passat,

poden fer llenegar es peatons.

MARE: (Plorant) Sí, es peatons i també tota sa gent que va a peu.

PARE: De tota manera, senyor Fiscal, hi ha gent a Algaida que quan treu a passejar es ca retiren sa penyora que deixa s'animal. En Camestortes, per exemple, quan treu a passejar na Sussi, sa nostra cusseta, torna a ca nostra ses seves merdes dins una bosseta.

MARE: (Plorant) Ai sí! I si no pensa a dur-se'n bosseta és tant educat que ho torna dins sa mà...

JUTGE: Això és una grolleria! Prou de xerrar de merdes. Prosseguiu, senyor Fiscal.

FISCAL: A damunt ses «ceres» no només trobam defecacions de cans, entorpint i posant en perill tothom, sinó també cotxos. Camestortes, t'acús de propiciar que sa gent d'Algaida aparqui allà on li dóna la gana: damunt ses «ceres», an es cantons, an es passos de peatons, davant ses portasses...

PARE: (Intransigent) A no. De cap de ses maneres. No consentiré que doneu sa cupa des trànsit an es meu fill. Si fa tant d'anys que a Algaida hi ha aquest problema, deu ser per qualque cosa cap ajuntament no ha tengut collons de solucionar-ho!

MARE: (Exaltada) Això és perquè no volen que sortiguem de ca nostra, perquè entre merdes i cotxos no hi ha que circuli... ai! i a mi m'agrada tant circular...

JUTGE: Silenci! Ordén que vos atureu de xerrar des tema des trànsit i dets aparcaments. Tanmateix, a Algaida, està demostrat que no se vol solucionar. Fiscal, prosseguiu.

ESCENA 3

[Un clàssic amb el qual fa bon topar: l'Església]

FISCAL: Amb la vènia. Camestortes jo t'acús de ser se causant que es nou rector digui ses misses a "tota pastilla".

PARE: Però si es meu fill no va mai a missa.

MARE: (Plorant) Però jo sí, i fa tanta via que qualque dia no sé ni si hi he anat. Ai, que m'agrada anar a missa!

FISCAL: Un matrimoni que camina molt a poc a poc, un diumenge va anar a l'ofici, i quan se varen asseure ja donaven la comunió.

PARE: Però això no és culpa den Camestortes. És perquè mos-sèn Jaume és un homo pràctic i va per feina. Potser que faci ses misses curtes, però parla clar i no té pèls a sa llengo.

FISCAL: Però això, sabeu, hi ha gent que no li agrada.

MARE: (Plorant) Idò a jo m'agrada molt don Jaume Serra, perquè té nom de vi... Ai, com m'agrada, es vi!

JUTGE: (A la mare) No importa que ho digueu, perquè se nota. (Al Fiscal). Venga, prosseguiu que començ a agafar fred de peus.

ESCENA 4

[Bé, d'acord, parlarem de política. Primera part]

FISCAL: A les seves ordres, senyor Jutge. Camestortes t'acús de ser es culpable que a Algaida no hi hagi gens d'ambient electoral.

PARE: (Desconcertat) O hi torna haver eleccions? Res sabia.

MARE: (Plorant) I jo tampoc, però que bé. Ai, que m'agraden, ses eleccions.

PARE: (A la mare, sorprès per l'afirmació). Però què dius? Si sempre protestes a s'hora d'anar a votar.

MARE: Això era abans. Ara m'agraden. Perquè si és com sa darrera vegada, quan me varen dur ses paperetes, me regalaren un paneret d'ous. (Sospirant, amb la vista perduda en un punt de l'infinit) Ai, com m'agraden ets ous!

FISCAL: Això que deis és una mentida com unes cases!

MARE: (Enfadada) Una mentida? (més enfadada) Una mentida? N'hi havia que anaven tan embalats que fins i tot un candidat me va prometre que mos arreglaria sa teulada de sa caseta que havia passat per ull.

FISCAL: I ho compliren?

MARE: No. No varen guanyar.

FISCAL: Però això ja és aigua passada. Xerrau falsament de ses anteriors eleccions, i ara hem de fer esment a ses pròximes.

MARE: Me pareix molt bé! Enguany en lloc de panerets d'ous, podrien repartir panerets de figues seques. (Sospirant) Ai, com m'agraden ses figues seques.

PARE: Dona, te vens per no-res.

MARE: Per no res? Per no res? Tot és gananci'! Sempre elsi dic que else votaré, però llavonses faig lo que me dóna la gana.

JUTGE: Prou d'aquest tema. No mos interessen ses vostres afiliacions polítiques.

MARE: (Ben resolta, com un pinyol de cirera, si és que els pinyols de cirera poden ser resolts) Idò vos haurien d'interessar!

PARE: (Espantat) I ara què dius? (No entén res. Mira la seva dona com si acabés de conèixer-la). Dona, m'assustes. No contestis així an es senyor jutge.

FISCAL: Això és desacatament an es tribunal!

MARE: Això serà "desatascament" o lo que volgueu, (apunta amb el dit a tota la gent, amenaçadora, públic inclòs) però vos podeu posar tots tremolar.

PARE: (Que no sap de què va la cosa, però que no se n'espera cap de bona). Crec que convé que callis.

MARE: (Enfadada, al Pare). No vull callar, a vatua el món! (A la concurrència, amb to d'oracle). Tremolau! Tremolau, candidats. Tremola Lluç, tremola Maria Rosa! Tremola... (s'atura un poc indecisa perquè no sap com continuar. Ho corregeix, però) Tremolau ets altres, sigau es qui sigau! En Camestortes guanyarà ses eleccions. En Camestortes serà batle, i jo... sa Secretària.

PARE: (Es posa les mans al cap, per expressar que la Mare no té remei)

JUTGE: Quin desbarat!

FISCAL: Això és inconcebible!

MARE: (Que no escolta ningú perquè està com en èxtasi) En Camestortes a tots prometrà i prometrà, a tots dirà: “faré, faré” però llavoneses lo que farà serà (fa un gest, exagerat, com qui s'embutxaca diners).

FISCAL: (Irat) En Camestortes no pot presentar-se a ses eleccions de cap de ses maneres... Per començar no té ni carisma ni partit polític que li doni suport.

MARE: Si “carisma” vol dir que ets impostos que posarà seran cars, si que en té, de “carisma”. I molt. I per descomptat en Camestortes ja té partit polític, molt més que qualque candidat.

PARE: (Li fa senyes perquè ho deixi anar i calli d'una vegada. Potser l'agafa per el braç perquè s'aturi de parlar)

MARE: (Al Pare). Deixam fer, que tanmateix ho diré. En Camestortes té partit polític, perquè n'ha fundat un: es P-B-B-P!

FISCAL: Es P-B-B-P?

MARE: (Resolta). Sí, es P-B-B-P. Partit de ses Butxaques Ben Plenes. Serà com n'Hidalgo a Andratx. Un batle ple de carisma!

FISCAL: Això és un insult, un insult!

JUTGE: (Amenaçador) Per fer aquesta afirmació vos puc tancar a tots a sa presó!

PARE: (Que, per una motivació atàvica, més que racional, vol defensar la seva dona) Per ara qui està tancat a sa presó és n'Hidalgo.

JUTGE: (Encara amenaçador) Idò anau alerta perquè li anireu a fer companyia.

PARE: (Conciliador) Però no vos heu de preocupar, perquè en Camestortes no arribarà tan lluny.

FISCAL: No sé a què vos referiu.

ARE: Vull dir que no arribarà tan lluny com n'Hidalgo.

MARE: (Plorant) És que es meu fillet és un poc més curtet.

PARE: En Camestortes només farà quaranta cases amb vistes a la mar dins un cortó que tenim devers sa Comuna.

FISCAL: (Sorprès) Amb vistes a la mar? Quin desbarat! Des de sa Comuna no se veu la mar!

PARE: Això és vera, però com que es cortó no dóna per més, haurà de fer ses cases una damunt s'altra i des de se de dalt de tot, sí que se veurà la mar.

JUTGE: (De mal humor pel cansament) Prou. Prou de desbarats. Senyor fiscal, procediu amb ses acusacions.

ESCENA 5

[Bé, d'acord, seguirem parlant de política. Segona part]

FISCAL: Amb la vènia senyor Jutge. Camestortes, tu i només tu ets es culpable que sa situació de ses llistes electorals a Algaida estigui tan poc animada.

PARE: Jo crec que es culpables són es mateixos polítics i es partits...

FISCAL: (Que no ha escoltat el comentari del Pare) Tant és així que a hores d'ara, que se sàpiga, sa situació és sa següent: hi ha dues llistes fetes i tancades, i llavonses hi ha una llista sense cap de llista i, també, un cap de llista sense llista.

PARE: Això és bo d'arreglar: ses dues llistes fetes i tancades queden a part, però llavonnes (com si acabàs de descobrir la penicil·lina) es cap de llista que no té llista i sa llista que no té cap de llista que s'ajuntin i així aconseguiran una llista amb cap de llista!!

FISCAL: No és tan fàcil això, perquè sa llista que no té cap de llista no vol es cap de llista que no té llista perquè ses darreres eleccions se va presentar per cap de llista d'una altra llista i eren dues llistes contràries...

MARE: I dèieu que sa situació de ses llistes i es caps de llistes no era animada?

JUTGE: (Tallant) Prou de jocs de paraules. Senyor Fiscal, continuau.

FISCAL: Escoltau amb atenció sa següent acusació perquè és terrible! Sa mala pècora den Camestortes ha fet d'assessor a tots es partits polítics i ho ha manipulat tot per sumir-los en sa més degradant de ses misèries. I tot en benefici propi, perquè se presenta a ses eleccions.

PARE: Això són acusacions infundades.

MARE: (Plorant) Sí, sense funda! Ai, pobre fillet meu.

JUTGE: Silenci.

FISCAL: Perquè vegeu que no m'invent ses acusacions, seguidament vos parlaré un per un de tots ets partits de s'Ajuntament, com mos volen fer creure que fan a IB3.

PARE: No vos he entés, però és igual. Continuau.

MARE: (Plorant) Sí, però feis via que he d'anar an es banyo.

FISCAL: Començ. Primer partit: Es PSOE. En Camestortes és culpable de crear fortes divisions internes dins des Partit Socialista Obrer Espanyol.

PARE: Uei! Que aquestes divisions internes no són d'ara, que ja venen d'antic!

FISCAL: Ara deixau fer n'Antich, que no hi pinta res, a Algaida! Ja xerrarem més tard d'ell. Ara tractam de sa llista d'Algaida. En Camestortes ha ginyat en Francisco de Son Lluç perquè se tornàs presentar, i això que havia manifestat que en acabar sa legislatura se retiraria de sa política.

PARE: Vos puc assegurar que en Camestortes no ha tengut res a veure amb aquesta decisió.

MARE: (Plorant) Idò jo estic ben contenta perquè en Lluç m'agrada molt. Ai, com m'agrada en Lluç.

JUTGE: Prou. Senyor Fiscal, passau a sa acusació següent.

MARE: Sí feis via, que tenc un virus de panxa.

FISCAL: Amb la vènia. Ara parlarem des PP. Cupa den Camestortes, sa situació d'aquest partit polític és ben delicada.

PARE: Delicada? Però què deis? A ses Autònòmiques es PP arrassarà. Guanyarà "de calle"!

MARE: (Corregint-lo, al Pare) Més que "de calle", guanyarà d'autopista!

FISCAL: (Molest) No estic xerrant de ses Balears. Xerr d'Algaida, jo. En Camestortes elsi va donar tota una sèrie de mals consells i varen fer, com ho diria jo, un parell de mal papers.

MARE: (Plorant) Ai, és tan trist fer un mal paper. Jo vaig ben alerta.

PARE: Això és una exageració! Crec que no hi ha per tant.

FISCAL: No hi ha per tant? Què me'n deis de lo que va passar l'any passat amb so nou local de ses Persones Majors? Culpa des mals consells den Camestortes s'esqueix va ser tan gran que des de Palma varen enviar a demanar es responsables de ses coaccions a sa Junta de sa Tercera Edat i elsi varen llegit sa "cartilla". Que aquelles no eren maneres de fer ses coses.

PARE: Idò no se degueren escalivar gaire perquè ja tornen a fer maniobres per devers es camí de na Bubota.

FISCAL: (Enfadadíssim, escandalitzat) Però què deis? Això són blasfèmies, acusacions sense fonament! Senyor Jutge, no hauria de permetre aquestes afirmacions.

JUTGE: I no les permetré. (Al Pare) Quedau avisat. (Al Fiscal) Continuuu.

FISCAL: En Camestortes també ha fet dir a ls candidata que gaunyi o no guanyi ses eleccions se retirará de s'alta política.

PARE: Vos assegur, també, que en Camestortes no ha tengut res a veure amb això. A més, aquesta declaració va es- ser desmentida.

MARE: (Plorant) Mirau, na Maria Rosa... També estic ben contenta que se presenti, perquè na Maria Rosa m'agrada molt. Ai, com m'agrada na Maria Rosa.

PARE: (A la mare) Dona, a veure si t'aclareixes. A tu t'agraden tots.

MARE: (Plorant) I què vols que faci si som donada a què m'agradin totes ses coses. Fins i tot m'agrada en Camestortes, com a candidat.

JUTGE: Idò no vos faceu gaires il·lusions perquè no arribarà viu a ses eleccions, perquè el condemnarem i l'executarem. Senyor Fiscal, passau a sa següent acusació.

ESCENA 6

[Enguany, lògicament, la política dóna molt de joc. Tercera part]

FISCAL: Faré via, senyor Jutge. Ara és el moment de parlar del PSM. En Camestortes també els ha assessorat i els ha embullat tant que ara només fan voltes a sa síni'.

PARE: No serà per tant. Sempre han estat gent de conviccions.

FISCAL: Idò else ni queda ben poca, de convicció. Es PSM ara passa per un mal moment a nivell de Mallorca, i a Algaida, no troben es candidat ideal.

MARE: Mirau, i fa quatre anys pareixia que s'havien de menjar el món.

FISCAL: Cupa den Camestortes només varen ser quatre mossegades an es vent, i durant aquesta legislatura es PSM encara s'ha dividit més, eren pocs i ara encara són més pocs.

MARE: (Plorant) A mí també m'agradaria es candidat des PSM si sabés qui és... Ai, sí, que m'agradaria.

FISCAL: (Que ja no escolta perquè frissa d'acabar) I ja només mos queda parlar d'Unió Mallorquina. D'UM què me'n deis?

PARE: Jo res.

FISCAL: Encara nos se sap si hi haurà llista a Algaida. No saben encara què faran.

PARE: Uep, alto! Es d'Unió Mallorquina faran lo que elsi digui na Maria Antònia, que per qualque cosa és sa madona.

MARE: (Potser un poc nostàlgica) Ai, sí, na Maria Antònia... Saps que l'admir. (Contudent) Això, això és una dona que té sa pella pes mànec!

PARE: (A la mare, volent-se fer el graciós) Lo que na Maria Antònia Munar té a dins ses mans, no és exactament es mànec de sa pella... I podeu estar segurs que quan estreny fa siular qualque polític gros.

FISCAL: (Molest) No vos fiqueu amb sa presidenta!

JUTGE: L'honorable pot tenir lo que vulgui a dins ses mans i fer lo que li dóna la gana. I ara deixau estar es tema de sa política i de ses eleccions.

FISCAL: Però senyor Jutge, encara no hem xerrat de ses Autonòmiques, i aquesta mala pècora den Camestortes també n'ha fetes de ses seves per devers ciutat.

JUTGE: Sí és així, procediu.

ESCENA 7

[Em sap greu, però sa política és sa política. Sisena part]

FISCAL: Camestortes Tortes, jo t'acús de ser es causant que es president Matas hagi esta eclipsat.

PARE: Eclipsat? Anau errat. Jo no crec que en Matas se deixi fer ombra per ningú.

FISCAL: Cupa den Camestortes, aquests darrers quatre anys quasi no ha mostrat es nas. Ha sortit molt més, sa nostra Maria Rosa.

PARE: I n'Estaràs. N'Estaràs també ha sortit molt.

FISCAL: També, cupa den Camestortes, en Francesc Antich tampoc no ha mostrat gens es nas.

PARE: És que si no surt i no diu res, no se pot equivocar.

FISCAL: No l'han sentit piular ni poc ni molt.

MARE: Bé, això era abans, perquè ara fa quinze dies que tot lo dia és per enmig i a tothom fa un bons "saludos". (Tota gojosa) A jo me va dir "Bon Dia".

PARE: I també surt an uns cartells que han penjat per tot Mallorca, devora n'Armengol.

FISCAL: Això vos volia sentir dir: en Camestortes és es nefand culpable que a ses fotos des cartells hagi sortit tan malament. Com assessor d'imatge en Camestortes la va pifiar.

MARE: (Que no es pot avenir de l'afirmació que acaba de sentir) Mirau què diu? Mirau què diu? En Camestortes ho va fer lo millor possible, s'informà i contractà es millors fotògrafs-retratistes de Madrid!

FISCAL: Es millors? Un nin amb sa màquina de retratar de sa primera comunió hagués fet ses fotos més bé. (Desdenyós) Es millors?

MARE: (En-fa-da-dís-si-ma) Es millors. (Encara més enfadada) Es millors retratistes de Madrid: "Fotógrafos Zaplana y Acebes".

FISCAL: Així no m'estranya que n'Antich i n'Armengol sortissin tan malament!

MARE: No sortiren malament, són així. I en Zaplana i n'Acebes quedaren molt satisfets des resultat de ses fotos.

JUTGE: Passem a una altre cosa. Senyor Fiscal, anau acabant. (Sona el mòbil del Jutge. Contesta, amb l'entonació que fa servir un que respon a un pesat) Que sí, Rodríguez, ja ho sé: és dissabte i és sa Rua!

ESCENA 8

[Ara és el moment de parlar del quart poder. De tota manera, encara parlarem una estona més de política.]

FISCAL: Faré via, senyor Jutge. Camestortes t'acús que es diris de Palma sabessin abans que es mateixos algaidins, que na Maria Rosa havia de ser sa candidata des Partit Popular a sa batlia.

PARE: Això va ser cupa des diari, o d'una altra, no den Camestortes.

FISCAL: Què voleu dir, amb això? (Irat, violent) És que teniu qualque cosa que dir des periodistes?

PARE: (Sorprès per la virulència del Fiscal) No, no hi tenc res que dir.

FISCAL: (Ara farà un discurs!) Es periodistes i es directors de diaris, sobretot, són persones íntegres, d'una moralitat intatxable, imparcials, que cerquen sa veritat per damunt de coaccions polítiques i interessos partidistes!

PARE: (Incrèdul) Què viviu a Mallorca, vós? Quin diari llegiu, sa propaganda des Carrefour?

FISCAL: (Que ja no escolta i està tot concentrat fent un discurs que en aquests moments ja dirigeix a tota la humanitat) En quina situació, en quin lamentable estat mos trobaríem si no podíem confiar amb sos diaris i amb tots ets altres mitjans de comunicació? Estaríem desamparats. Si mos diguessin mitges veritats o informacions manipulades ens trobaríem irremissiblement perduts! Sa premsa és sagrada. Es deure des pe-

riodista és sa imparcialitat i sa veritat. Ja ho he dit: sa premsa és sagrada!

MARE: (Categòrica) Amb això hi estic d'acord: ai com m'agrada sa premsa! (Fa un gest com de beure amb una botella)

FISCAL: Així és. En Camestortes també és es causant que es Saig de cada vegada surti més tard.

PARE: Però no passa res, per això. En lloc d'avançar ets actes que se faran, conta ses coses que s'han fet. I ja està!

MARE: A no, amb això no hi estic d'acord.

PARE: (Es mira la Mare fora entendre res).

MARE: No! I tu ho hauries de saber.

PARE: No t'entenc!

MARE: Mira es cas de sa teva cosina Pereta, que hi va dur una foto de sa seva filla quan la varen batiar i quan la publicaren ja havia fet sa primera comunió.

JUTGE: Quin desbarat! Prou!

FISCAL: I Titoieta, què me'n deis de Titoieta Ràdio? En Camestortes és es causant que s'hagi reduït a sa mínima expressió.

PARE: En Camestortes no té sa cupa d'això. Sa cupa és de sa gent. De sa gent de Titoieta perquè s'ha aburgesat molt, i ets joves d'avui en dia ja no hi estiguin interessats, en fer ràdio. Però no passeu pena, ara amb ses eleccions que s'acosten, faran programes especials i tot se tornarà a animar! Ses eleccions fins i tot ressusciten es morts...

FISCAL: Què voleu dir, amb això

ESCENA 9

[Aquesta escena és miscel·lània. Un poti-poti per anar acabant.
Evidentment també parlarem de política.]

PARE: Jo no vull dir res... Però esper que aquesta vegada es
morts descansin en pau i no else convoquin a votar
com en es argentins a Formentera.

FISCAL: D'això fa molt de temps i no val la pena xerrar-ne.

JUTGE: (Tallant) Hem d'acabar.

FISCAL: A les seves ordres. Faré encara més via. Camestortes,
t'acús de ser es culpable de tots es canvis que hi ha ha-
gut per ses Escoles.

PARE: Hi ha hagut canvis a sa direcció, és vera, però s'ha de
donar cabuda a ses noves generacions de mestres. Es
joves empenyen.

FISCAL: També s'ha inaugurat un nou edifici escolar que feia
més falta que es pa, però encara no està acabat.

PARE: Com que no està acabat? Ja està inaugurat i ets infants
ja hi van a escola!

MARE: (Plorant) És com es desdoblament de sa carretera de
Manacor, que passats dos anys de sa inauguració, en-
cara hi fan feina.

FISCAL: Per exemple no poder fer servir es menjador perquè
no hi ha teulada.

PARE: Això ho feren perquè no poguessin acusar sa Conse-
lleria de començar sa casa per sa teulada.

FISCAL: I sa instal·lació de gas no funciona.

PARE: Idò millor, així podran fer un fogueró com es de sant Honorat. Ara tothom fa foguerons.

FISCAL: Així és: cupa den Camestortes de cada any se fan més foguerons particulars!

PARE: Crec que no sabeu comptar. Enguany n'hi ha hagut igual que l'any passat. Això sí: per tot. Hi havia foguerons a sa part de dalt, hi havia foguerons a sa part de baix. I enmig, a sa dreta i a s'esquerra.

MARE: (Plorant) Si, n'hi havia per tot, i an es de la dreta era an es qui hi havia més gent.

PARE: De quina dreta?

MARE: An es que hi varen acudir ses personalitats que durant aquesta legislatura han fet moltes coses per municipi, com en Font, na Salom o en Rodríguez!

FISCAL: Protest!

JUTGE: Protesta acceptada! No parleu ni den Font ni den Salom ni des meu Rodríguez.

MARE: (Plorant) És que no veis que si no dic res no puc defensar es meu fillet. Ai, pobre fillet meu!

PARE: No sé a què vénen totes aquestes crítiques. Ses Festes de sant Honorat varen ser un èxit de participació. I lo millor de tot, lo millor de tot varen ser, ses esplèndides donacions des foguerons particulars que feren a Algaida Solidària. Quedaren, tots sense excepció, com uns senyors.

JUTGE: Com així ha de ser sempre pes segles des segles. Fiscal, prosseguiu.

FISCAL: I ja que parlam de festes, Camestortes t'acús que cupa teva un poc més i a sa Cavalcada dels Reis d'Orient tot Algaida s'inotxicàs pes fum de ses bengales.

MARE: Ai sí, quin "asunto" que me va fer aquell fum.

PARE: Això no va ser cupa den Camestortes, sinó de ses bengales. A veure si en lloc de pólvora duien una altra cosa?

FISCAL: I es fum degué afectar el rei Baltasar perquè se va posar a riure i a ballar i a saludar... No va estar aturat ni un moment. Quina energia.

PARE: Devien ser bengales alcalines... (Plorant) Ai, com m'agrada s'anunci des coniet!

JUTGE: No digueu beneitures. Fiscal, acabau.

FISCAL: Encara hem de parlar un poc de ses festes. Cupa den Camestortes, ses raccions de menjar de sa mostra de cuina varen ser petites.

PARE: Den Camestortes? Nanai! Sa cupa va ser des polítics que hi anaran davant davant. Se posaren tan bé que un poc més s'ho acaben tot.

MARE: Sí i jo només vaig poder menjar una croqueta. Ai com m'agraden ses croquetes.

PARE: I no sé de què vos queixau. Totes ses festes que han fet a Algaida han estat un èxit. Sa Fira amb sa mostra de cuina, un deu, sant Jaume, un deu, i es Carnaval, què me'n direu des Carnaval? Es Darrers Dies són ben animats a Algaida. Amb molta qualitat!

FISCAL: I amb molta competència. Esperem que sa festa den Camestortes pugui durar molts d'anys, perquè des camí que duu, si segueixen ses desercions, no quedarà ni s'apuntador.

JUTGE: (Que ja vol acabar) Tot això està molt bé, però ja és hora d'acabar i hem de condemnar i executar aquesta mala pècora den Camestortes. Fiscal, feis sa darrera acusació, que no crec que en facin falta més per condemnar-lo.

ESCENA IO

[És l'escena final. Tracta de robatoris i de la guàrdia civil, i de la famosa afecció de la mare per empinar el colze.]

FISCAL: Camestortes, jo t'acús de ser es responsable de tots es robatoris que ha patit Algaida aquests darrers mesos.

PARE: Protest! Es meu fill és innocent d'aquests càrrecs. Ell no té necessitat de robar per viure.

MARE: (Plorant) No, noltros el mantenim, ai, pobre fillet meu

FISCAL: En Camestortes és culpable d'haver robat a un forn a Algaida i llavors a s'Acadèmia!

PARE: A s'Acadèmia? I ara què deis? Varen entrar a robar a s'Acadèmia!

FISCAL: Així és. Hi hi va anar sa Guàrdia Civil, però se veu que tenien molta de pressa perquè se n'anaren fora avisar ets amos, que hi havia entrat. I s'Acadèmia va estar fora portes tota sa nit fins a sa dematinada.

PARE: Això deu esser perquè degueren tenir una altra urgència molt urgent.

MARE: Sí, se n'havien d'anar a Campos a investigar sa desaparició d'un porc.

PARE: Tanta sort que sa meva dona va passar per allà i va veure obert i va anar a avisar ets amos. És tota una heoria!

MARE: (mig empegueïda, però plorat) No hi ha per tant. Jo només vaig fer lo que qualsevol altra persona hagués fet si s'hagués trobat un bar sense porta, es vespre, fora ningú que la veiés...

PARE: I se'n varen dur moltes coses, es lladres, de s'Acadèmia.

FISCAL: Moltes no, una. Ara vos llegiré s'atestat: "Llegando al lugar de autos observamos la evidente rotura de la puerta con su consiguiente gran cristal. Cercionados convenientemente que los infractores no se encontraban en el local, comprobamos la sustraccion de la caja registradora, enchufe incluido". Bé, ja ho veis, només se'n varen dur sa caixa. Lo que no cuadra és que llavors fessin falta dues botelles de wisqui.

PARE: (Sorprès) Dues botelles de wisqui?

MARE: (Tota resolta, fora plorar, intentant resoldre la situació el més aviat possible i fent una mambelleta). Ala idò si acabam! Venga, senyor Jutge, condemnem en Camestortes!

QUARTA PART

La Comdemna

JUTGE: (Prenent un to molt circumspecte). Feta aquesta enèsima inculpació, hem acabat de llegir es càrrecs que es ministeri fiscal imputa a n'en Camestortes. Sumarium finitus est. Deo gratias.

ARRUAL i fiscal: Amén.

ARRUAL major: Algaida, dia 17 de febrer de l'any de nostre senyor de dos mil set. Ha comparegut davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i sa mare, acusat de ser es causant de tots quants mals han ocorregut a la vila d'Algaida aquest darrer any. Aquest magne tribunal ha pogut escoltar ses nefandes acusacions dites pes ministeri fiscal en contra d'en Camestortes. Ara es senyor Jutge deliberarà i dictarà es seu infal·lible veredicté.

(ES Jutge es posa les mans al cap com si pensàs, Acluca els ulls. Es grata els cabells i s'està una estoneta meditant).

SENYOR Jutge, ja teniu es veredicté?

JUTGE: Sí, el tenc.

ARRUAL major: ¡Au idò, aixecau-vos tots drets! (Tothom s'aixeca). ¿Senyor Jutge, quin es es vostre veredicté?

JUTGE: (Molt solemne). Com a Jutge Principal d'aquest magne tribunal declar en Camestortes Tortes (pausa)

culpable de tots els crims, felonies i faltes que ha estat acusat.

(EL pare es posa les mans al cap. Les dones comencen a plorar. Tots els assistents fan cara molt trista).

MARE: (Plorant desconsolada) ¡Ai fill meu! ¡Fill meu, on t'he de veure!

(EL seguici consola la mare)

ARRUAL major: I en conseqüència d'haver estat declarat culpable de tots es càrrecs, senyor Jutge, ¿quina és sa pena que imposau a n'en Camestortes?

JUTGE: A resultes d'haver estat declarat culpable, condén en Camestortes a sa pena capital. (Crits de la mare desesperada) Camestortes Tortes, pels crims i faltes comeses a Algaida durant es darrer any seràs executat ara mateix (La mare té un acubó. Desesperació general dels familiars). La pena ha estat dictada. Arrual Majors, que se complesqi sa sentència'.

ARRUAL major: Au, arruals.

CINQUENA PART

L'execució